

[Rytter.]

Mening, men jeg antager, at vi kan forhandle os til Rette om dette Punkt.

Foruden denne Uoverensstemmelse med de to Love, jeg nævnte, er ogsaa selve Paatalereglerne uoverensstemmende. Ifølge Apotekerloven er det Sundhedsstyrelsen, som har Tilsynet, men det er de almindelige Paatalemyndigheder, der skal iagttage, om et eller andet Forhold skal paatales. I det foreliggende Lovforslag har Ministeren i Modsætning til Reglerne i Tandlæge-loven og i Apotekerloven indført den Paataleregel, at man overhovedet ikke kan rejse Sag uden Sundhedsstyrelsens Begæring. Det er et Spørgsmaal, et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt, men det forekommer mig i hvert Fald at være uheldigt, at der kommer til at gælde forskellige Regler i Tandlæge-loven, Apotekerloven og saa i denne Lov. Jeg tror, Ministeren i Virkeligheden vil være enig med mig i, at selv om man maaske kan forsvare den Regel, her staar, saa er Forskellen fra Bestemmelserne i de to andre Love dog ikke saa stor, at vi ikke bør have ensartede Regler.

Sammenligner vi saa Lovforslaget med Sygekasseloven, kan man efter min Mening ogsaa dér paapege Inkonsekvenser eller i alt Fald visse uheldige Forhold. Ifølge Sygekasseloven, Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915, § 28, har vi et Sygekassevoldgiftsraad, men jeg kan ikke se andet end, at § 13, Stk. 4, i det foreliggende Lovforslag medfører, at denne Paragraf i Sygekasseloven i alt Fald delvis ophæves. Der staar imidlertid ikke et Ord om, i hvilken Udstrækning den bliver ophævet, den er ikke nævnt i Ophævelsesfortegnelsen, og saa falder Forholdet ind under den almindelige Regel om Bestemmelser, der kommer i Strid med Loven. Men er det Meningen, at denne Paragraf i Sygekasseloven skal falde bort, eller kun, at den falder bort paa et begrænset Omraade? Det forekommer mig, at vi maa have det Forhold klaret. Heller ikke kan jeg indse, at det er en Forbedring, der er indført i § 13, Stk. 6; i alt Fald kommer dette Punkt i Strid med Loven om kommunal Lægehjælp af 21. April 1914, der netop omhandler Mæglingsraad for disse Stridigheder. Nu er jeg ikke ganske klar over Forholdet mellem den Lov og det her foreliggende Lovforslag, om Meningen er, at Loven bliver helt ophævet eller kun ophævet paa et vist Punkt, men det maa vi altsaa ogsaa drøfte. Ministeren vil vel hertil sige, at vi har været med til at indføre en tilsvarende Paragraf

i Apotekerloven, § 9, og at det derfor er mærkeligt, at vi ikke vil være med til noget tilsvarende her. Ministeren maa imidlertid huske paa, at med Hensyn til Apotekerlovens § 9 er Forholdet det, at vi ikke havde noget Raad i Forvejen, saaledes som vi har det efter Sygekasseloven og efter Loven om kommunal Lægehjælp. Jeg mener altsaa, der bliver nogen Inkonsekvens paa dette Punkt.

Jeg har nævnt, at det foreliggende Lovforslag efter min Mening kommer i Strid med vore andre Sundhedslove, med Sygekasseloven og med Loven om kommunal Lægehjælp, eller i alt Fald, at Forholdet ikke er tilstrækkelig klart. Men dernæst kommer Forslaget ogsaa i Strid med de Principper, som den højtærede Ministers Parti og mit Parti har kæmpet for under Behandlingen af den Straffelov, vi lige har faaet vedtaget. Af lutter Kærlighed til Kvaksalverne er man nemlig her gaaet saa vidt, at man i § 22 og § 25 siger, at det, at der tidligere er overgaaet en Kvaksalver en Dom, ikke har nogen som helst Betydning, naar den paagældende paa ny skal dømmes, man siger ligefrem, at Domstolene maa ikke tage Hensyn til det. Det er for det første noget, vi aldrig har set før, naar en Sag er overladt til Domstolenes Skøn — og der er ikke en bestemt Strafferamme her, alt er overladt til Domstolenes Skøn —, at man saa positivt udtaler i Loven, at der ikke maa tages Hensyn til tidligere Domme. Men rent bortset derfra er det i Strid med det Princip, som alle Partier har været enige om ved Gennemførelsen af den nye Straffelov, og som forekommer mig at være det rationelle, dette, at man siger, at tidligere Domme skal ikke mere gælde efter deres Ordlyd, men man skal se paa, hvorledes de tidligere Domme vilde være blevet efter den nyere Lovgivning; havde de efter den nyere Lovgivning faaet det og det Indhold, saa skal dette lægges til Grund. Det forekommer mig at være det rationelle, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister ogsaa vil være med til at gøre dette Princip gældende her, saa at vi ikke allerede, forinden Straffeloven er traadt i Kraft, begynder paa at forandre dens Principper.

Jeg har her nævnt en Del af de Punkter, som jeg mener, vi maa drøfte i Udvalget, og naar Sagen kommer i Udvalg, kan jeg tilsige Ministeren en velvillig Behandling fra vor Side, idet vi vil gøre vort til at faa Forslaget igennem. Thi selv om jeg her har rettet en Del Kritik imod enkelte Punkter, saa er der dog mange af Paragrafferne, som vi hilser med Glæde, ligesom